

בבית משפט לתחייעות קטנות ברחובות

ת.תק. 12-12-40720-1 בנו ניריה מעודה נ' טפל אוח'

בפני כב' השופט בדיעות גרען ברק

התובעת

三

הנתבעות

1. קארון טפל
2. ליליאנה סביו לוייר בע"מ

פרק דין

רשות מקרקעין ללבישות קטנות ברחובות

תז"ק 12-12-40720 בן ניריה מעודה ני טבל ואח'

- ב) התובעת ערובה, בעניין זה, גס את המועצה הישראלית לצרכנות, אשר פנתה לחברת, והנתבעת התקבשה להתחייבותו ולבן, טshaw עונתה התובעת לבקש את השבת הסכום ששלימה, הגישה התובעת תביעה זו, בה בקשה לחזיב את חטבות להשבה לה סך של 3,500 ש"נ בגין הסך של 350 ש"נ עבור הטיפול הראשון ובסה"כ 3,150 ש"נ.

בנוסף לסך הניל בבקשת התובעת לחזיב המתבעות לשלם לה פיצוי בסך 1,350 ש"נ עבור הווצאה הוגמת נפש, כך שסה"כ התביעה הוא: 4,500 ש"נ.

ככתב ההגנה המשותף של המתבעות, התייחסה המתבעת לעובדות התביעה המיזוהות אליה ובעיין זה, סבורה המתבעת, שיש למוכיח גזדה התביעה על הסך – זאת מהאימים הבאים:

א. א) המתבעת אמונה בעלת המניות ומגלה החברה, אך לא הזכיר לבניה באומרן איש קשר עם כל טענות התביעת. המתבעת העסיקה עובדים, אשר הוסמכו לשלול בחסינות שיעור ובטיפולים קוסטטיטים שונים ואלה לא בוצעו על ידי המתבעת.

ב) החברה נתקלה לקשיים כלכליים וכתוואה מכח חדלו מטופלים להציג לחברה וואו החלו להכפיל אותה – דבר אשר גורם לחברה נזק ודמיית, פגעה במוניטין וקריסה כלכלית, אך בכלל זאת נעשו מאמצים למצוא פתרונות על ידי העברת מטופלים לבצע טיפולים אצל אמה של המתבעת ובהמשך למבחן אחר ולהלן: "מבחן אחר" עמו הגיעו המתבעות להסתכם. עם זאת, יש לראות בחברה גורם משפטי עצמאי ונפרד מבניין מניטויו ואין מקום במקרה זה להרים את המסקן ולהגיע לחזיבת של המתבעת בתשלומים אותו תובעת התביעת בתיק זה.

ג. גם לגופו של עניין, סבירות המתבעות שיש לדוחות את תביעת התובעת, שכן לטענתן, סיבת הגשת התביעה נעוצה בכך, שהתוועת החזרתיה ומחפשות כל דרך אפשרית לקבל החזרת חסכים שלימה ובנוסף לכך, מעלה המתבעות את הטענות העיקריות הבאות:

א. א) החברה נסגרה 5 חודשים לאחר המועד בו רכשה התובעת את סדרת הטיפולים וה佗בעת רכשה מהחברה סיירה של 10 טיפולים הסרת שיעור ועל פי הסכם הרכישת, ה俭מיכה החברה לבצע טיפולים אלה או להציג לתזואה של 80% חסידת שיעור ועד למועד סירות החברה, עברה התובעת שני טיפולים.

בית משפט לתביעות קטנות ברוחבות

ת"ק 12-12-40720 נזירות מעידה נ' טפל ואחר'

- ב) ממועד אוגוסט 2011 נכלעה החברה לקשרים ונאלצה לפגור שעירה – לא לפני שבין החודשים נובמבר 2011 ועד يول 2012 הועברו הטופלים באופן זמני לטיפול אצל אמה של הנבעת ולאחר מכן, העובר לטיפול במכון אחר עמו הגיעו החבורה לתסכים, כי יוניק את אותם טיפולים להם התחייבה החברה, מבלי שHAMTOFIL IOSIF TSHLOM כלשהו על הסכם שכבר שילם לחבורה.
- ב. (א) לא היה כישלון בטיפול השני של התובעת, שכן לאחר טיפול שני אי אפשר לדעת סיכון הצלחה, אלא הצלחה או אי הצלחה ניתן למסוד רק מסיום כל סדרת הטיפולים או הסרה של 80% מהעיר במקומות הרלוונטיים, כאשר מילא אין התחייבות להסרת כל השער ו/או הסרטו לצמיות. התובעת ידעה זאת ואף אישרה זאת בחתימתה על מסמכי הקבלה.
- ב) התובעת לא פנתה אל הנבעת בדבר הטיפול או העדר טיפול, אלא הנבעת היא זו אשר פנתה לתובעת על מנת להודיע לה על המשך טיפולים אצל אמה ובמהמשך לכך במכון אחר. זאת ועוד, אמה של הנבעת יצרה קשר עם התובעת והבהיר לה, שהמכון נסגר והחברה הפסיקת את פעילותה ומשכך לא ניתן להסביר לה את ספפה אך הצעה פתרון חליפי באמצעות יצירת הטיפולים אצל אמה של הנבעת, אך התובעת סירבה וטענה, שבטל כשלונו הטיפול השני – אין היא מעוניינת להמשיך בטיפולים.
- .4. לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ואת חומר הראיות ולאור טענת הנבעת, שיש לדוחת נדחה את התביעה משום שלא ניתן לטעום אותה באופן אישי כל עוד ההתקשרות הייתה עם החברה.
- .5. לאור הטענה הניל, על בית המשפט להתייחס תחילה לשאלת אחריותה האישית של הנבעת ורק לאחר מכן, יתיחס בית המשפט לנוגה של תביעת התובעת.
- בקשת התובעת לחייב את הנבעת באופן אישי, משמעותה "לחרים המסק" בהתאם לסעיף 6 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק") ומשמעותו, שיוש ליחס חוב של החברה לבעלת המניות ובכך יש ממשום בקשה, לבטל את מסק החתائدות שוחוץ בין בעלי המניות לבין החברה – מסק אשר אמר לפוך עליות מפני חובם האישי בחוב של החברה.

בית משפט לתייעות קטנות ברחובות

ת"ק-12-12-40720 בן ניריה מעודה נ' טפל ואח'

לאחר שבחןתי שאלת אחריותה של הנכבה, אין קובל, שיש לדוחות התביעה נגד הנכבה,
משום שלא הוכיחו בפני האלמנטים הדרושים כדי להסיר את מסקנת התאנגורות של החברה
ולחייב אותה – וזאת מונחים קלים הבאים:

5 אין מחלוקת בית הצדדים, על עסם העובדה, שהותבעת רבשה שירוטי
6 הסרת שער על ידי קבלת 10 טיפולים ושילמה סך של 3,500 ₪.
7 כבר מסעיף 2(א) של כתוב התיכנית, ניתן למלוד, שלמעשה, הותבעת הייתה
8 מודעת לבן, שההתקשרות לקבלת הטיפולים נערכה עם החברה ולא עם
9 הנتابעת, שכן כך אומرت הותבעת לעניין זה: " בתאריך 31.5.11 רכשה
10 הותבעת מהנותבעת 2 שירוטי..." ועם החשבונית אותה צרפה הותבעת לכתב
11 הבהירו והאמינו את אשם החברה.

סעיף 6 לחוק קובע, שnitן להריכם מס'ן ולייחס חוב של חברה לבעל
מנועיתיה, אם מצא בית המשפט, שייהיה זה צודק ונכון בנסיבות המקרה
לעשות זאת ועל התובעת יהיה לתוכchio, שהשימוש בשם החברה מעשה באfon
שיש בו כדי להונגת אדם או לקפוח נושא של חברה.
לענין זה טוועת התובעת בכתב התביעה, שלאור סמינות האירוחים בין
מועד עיריכת העסקה למועד סגירת העסק, קיימת סבירות גובאה מכך
שהнтבעת ידעה במועד鄙טועה העסקה, שלא תוכל לעמוד בחלוקת בעסקה
לאור הקשיים הכלכליים שאיליהם נקלעה ועל כן, סבורה התובעת, שיש
בקץ משפטם הטבעיה.

23 התובעת לא הוכיחה הטינה, שבעת החתקשותות ידעה הנتابעת או שיכלה
24 לדעת על מועד סגירות החברה ואי יכולת לעמוד בהתחייבותה.
25 במקרה זה, נרשמה התובעת ביום 31.5.11 והוא החלה בקבלה טיפולים
26 ולאחר מכן קיבלה שני טיפולים, החלטתה התובעת להפסיק הטיפולים, משום
27 שכבר לאחר טיפולים אלה היא ראתה כישלון בטיפול.
28 התובעת לא הוכיחה, שהייתה חטיפה אן פרמה או טרפה, תוך ידיעה
29 שהחברה לא תוכל לכבד התחייבויותיה.
30 גם לא הוכחה עילית חווית לפיה הנتابעת התחייבה באופן אישי, או
31 התנהגה באופן לשחו העשויל להקים פרשנות לכךו היא מתחייבת באופן
32 אישי וגם לא הוכת בפני, שהייתה לנtabעת, מודעות לכך, שהחברה הגיעה
33 למצב אליו הגיעו באותו זמן שהATABעת נרשמה לבייעוץ העסקה.
34

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 12-12-40720-בנ ניריה מעודה נ' טפל ואח'

- 1 כפי שעה מעדות התובעת, היא גם הופיעה על מנת לקבל טיפול שלישי
2 והסביר לה, שהוא לא יוכל לקבל הטיפול אלא לאחר חודש וחצי על מנת
3 שתהא צפירה מוחודשת של השירור גם הסבירו לה שהטיפול השני לא היה
4 אופטימאלי. (עמ' 1 לפ' ש' 10-15).
5 העולה מעדות התובעת הוא, שבאופן שלב לא ניתן לתובעת, שמשמעותם
6 הטיפול בשל סגירת העסק, אלא שהטיפול נזחע עקב מצב אובייקטיבי של
7 תשובות הגוף עקב הטיפולים שכבר עברה התובעת.
8 בכך הוא, שבהמשך – לאחר כ-6 חודשים – הפסיכה החバラה את פעילותה,
9 אך גם דאגה לחברת להעביר תחיליה את מטוליה לידי הנגיף לילאנא
10 ולאחר מכן להעביר קבלת הטיפולים במקומו אחר.

11 מהאמור לעיל עולה, שהנתבעת לא הוכיחה, שהיא מחדך רשלני איש של הנתבעת –
12 מחדך שבוען כלפי התובעת תוך הפרת חובת האזרחות הכללה עליה באופן אישי.
13 כמו כן, עולה, שלא ניתן ליחס לנובעת מעורבות אישית: הנתבעת לא חתמה על
14 אף מסמך באופן אישי ממוקם משתמעת התחייבות אישית או אחריות אישית, שכן
15מעט הייתה בעלות המניות בחברה, לא הוכיחה התובעת, שכבר בעת רישום
16 התובעת לקבלת טיפולים במקומו החברה, הייתה כוונת הנתבעת להנות את
17 התובעת.
18 על מנת להטייל על הנתבעת חבות אישית, היה על התובעת להוכיח שהנתבעת ביצעה
19 עוללה נזקית כלפי התובעת וכפי שנקבע בפסיכה, הטלת אחריות אישית תיעשה
20 רק במקרים חריגים, בהם נדרש הדבר כדי למנוע שימוש לרעה בעקרון האישיות
21 המשפטית הנורודת ותוך ניסיון להונאות אדים או לקפה נושא של החברה. כפי שנקבע
22 בסעיף 6 לחוק הנ"ל. (ראה ע"א 4263/04 קיבוץ משמר העמק נק' וער' טומי מונר,
23 מפרק אפרוחי הצפון בע"מ).
24

25 לשיכום השאלה, האם יש ליחס לנובעת אחריות אישית והאם יש לחויבתם לשלם לתובעת
26 את סכום התובעת, הגיעו למסקנה – לאור הנימוקים שפורטו לעיל – שאין מקום להשיט על
27 הנתבעת אחריות אישית (ולכן, אני מחייב לדוחות את התובעת נגד הנתבעת קארן טפל.
28

29 באשר לאחריות החברה ובאשר לשאלת, האם יש לחויב החברה לחשב לתובעת את מלא
30 הסכום הנקבע על ידה בתביעה זו או חלקו, אני מחייב, לאור העשויות והנסיבות, כפי
31 שהתרחשוmine, אני קובע שיש לקבל את תביעת התובעת בתלקה – זאת מהנימוקים
32 הבאים:

33

34

בֵּית מֻשְׁפֵּט לִתְבִּיעֹת קַטְנָה בָּרוּכָהוּת

תִּקְעָה 12-12-40720 בְּנֵי נִירְיוֹת מַעֲדָה נִי טֶפֶל וְאָחָה

- 1 א. אין בדועתי כלל להתייחס לטענת התובעת – האם היה כשל או לא היה כשל לאחר
2 הטיפול השיג, שכן טענה זו כלל לא הוכחה ואני מקבל את טענת התובעת, שכן
3 לקבוע הצלחה טיפול – אם המטופל טרם השלים את מלאה הטיפול שקבע מראש,
4 התובעת גם לא צרכה ראייה כלשהי בדבר תוצאות הטיפול הראשון או חשי ובעצם,
5 הוציא לתובעת להמשיך ולקיים הטיפולים עליהם שלמה, אך התובעת סירבה.
6
- 7 ב. התובעת מודה בכם, שבשלב מסוים הודיעה לה, שהטיפולים יבוצעו
8 באמצאות מכאן אחר, אך התובעת לא הסכימה לקבל החוצה לעבר למכאן
9 אחר. כך טענת התובעת לעניין זה: "...משמעותי דרך חברה, שהם פטחו
10 מקום חדש ברוחות ואו יצורתי קשר עס ליליאנה בנייד ואמרתי לה, שזה
11 ממש לא מקובל, שסוגרים עסק ולא מתקשרים, או עוברים מקום ולא
12 מתקשרים למקומות לעדכן".
13 התובעת גם מאשרת, שהיא הודיעה ליליאנה, שכן היא מעוניינת בהמשך
14 טיפול והזאת טבקשות הכספי חזרה. (עמ' 1 לפ' ש' 21-24).
15
- 16 ג. הנتابעת העידה בבית המשפט והיא, למעשה, מסחרת את טענת התובעת,
17 שלאור תוצאות הטיפול השני, הובטה לתובעת לקבל 11 טיפולים במקום
18 10, זהינו להחזר לה טיפול במקום הטיפול השני. הנتابעת אף מסחרת
19 את טענת התובעת, שהלקויות הוועזרו למכאן אחר וכי הרבה מהלקויות
20 עברו לשם והנتابעת גם לא רואה סובה, מודיע גם התובעת לא תמשיך לקבל
21 שם הטיפולים. (ראה עדות הנتابעת בעמ' 2 לפ').
22
- 23 ד. אני מקבל את טענות התובעת, שלא ניתן היה להעביר לכך את התובעת
24 למכאן אחר, מבלתי לידע אותה וambilי לקבל הסכמתה.
25 חתשרות בין החברה ובין הממן الآخر – חתשרות מיום 30.7.12 –
26 אינה חתשרה היכולה לחיבר לקוח שהוא צד לחתשרות זו. זהוי
27 חתשרות המכילה התחייבויות בין המתקשרים בהסכם הניל', כאשר
28 ללקוח עצמו, אין כל מערכות בתנאי החסכם בין החותמים.
29
- 30 א. אני מאמין לתובעת, שלא הודיע לה, לא שאלה וגם לא נתקשה הסכמתה
31 אם לעבור למכאן الآخر. נסח ההסכם יש בו כדי לחיבב הצדדים החתוםים
32 עליו, אך אין בו כדי לחיבר לקוח לעבור אל אותו מקום. אלא אם ייתן את
33 הסכמתו המפורשת לכך.

בית משפט לתביעות קטנות ברחובות

ת"ק 12-12-40720 נזירות מעידה ני טפל ואחר'

כפי שעה מסעיף 2 להסכם, העמידה החבירה את הלוקחות בפני עובדה,
שחברה רשות הלוקחות שיבשו טיפולים על מנת לחשיך את
הטיפולים במכון אחר.
אם מטופל כלשהו נתן אמון במכון החבירה – ליליאנה- אין זה אומר
שਬאותו אוטומטי ועליו גם ליתן את אותו אמון במכון אחר, שהוא לא מכיר
כלל.
אם רצתה אותו לקוח – היה נהרש מלบทיחילה במכון אחר, מבלתי הצורך
להעבירו בתנאים שנקבעו בכך בלבד, שאன ללקוח כל גמיה להתקשרות
זאת.

וזאת ועוד, כפי שעה מאותו הסכם (הסכם אשר צורף לכתב ההגנה)
העבירה החבירה למכון אחר את תיקי הלוקחות ושאליה היא, האם
נתΚבלת הסכמת הלוקחה- ובמקרה זה של התבעה- להעביר המיידע על
מצבה הרפואית גם למכון אחר – זאת מבלתי לקבל הסכמה בכתב.

ואם לא זו כאמור לעיל, בא סעיף 4 לאותו הסכם וקובע: "בכפוף לקבלת
אישור הלוקחות בכתב לבייצוע הטיפולים ע"י אלונה (המכון אחר- ג.ב),
תבצע אלונה את הטיפולים...". (ההדגשה שלי-ג.ב.).
העליה מהאמור בסעיף זה הוא, שעל מנת לאפשר למכון אחר לבצע את
המשן הטיפולים, היה על החבירה לקבל אישור בכתב מהתבעת ואישור
כזה לא הזог בפני בית המשפט.

עוד עולה מאותו הסכם, שהמשן הטיפולים במכון אחר של לקוח וזה או
אחר, תלוι בכל בחברה וכך יכול להימצא לקוח, אשר עבר למכון אחר
ווק בשל כך, שהחברה לא תעביר למכון אחר את התשלומים החודשי, כזו
לגורום לכך שהמכון האחר לא ימשיך לטפל באותו לקוח המועבר. (ראה
סעיף 7 סיפה להסכם).

.א. העולה מהאמור בסעיף 7 לעיל הוא, שהחברה ערוכה הסכם, קבוע בו תנאים
והעמידה את הלוקחות בפני עובדה ובהתיחס לתובעת, לא חצינו הנגבעת אישור
בכתב עליי חותמה התובעת על הסכמתה לעבוד למכון אחר או על הסכמה שהמיידע
הרפואי שליה יעבור לידיות מכון אחר ולכך, אם חסיקת התובעת – במסיבות אלה-
את קבלת הטיפולים, יש לחשב לה את הסכום שטרם נזכל.

בֵּית מִשְׁפַּט לִתְבִּיעָות קָטוּנָה בֶּרֶחֶבּוֹת

ת"ק 12-12-40720 נזירות מעידה נ' טפל ואחר'

כפי שעה מטענות התובעת, היא נצלה 2 טיפולים, כאשר לגבי הטיפול
השני היא טענה שהיא זה טיפול כושל. לאחר ותוועת לא הוכחה
שהטיפול השני היה טיפול כושל, יש לקוז מטען הסכם שיט להשבה
لتובעת את חסן של 700 ש"נ (überו שני טיפולים) ובעקבותכך, על החברה
להשבה לתובעת את היתרה.

6

על כן, אני מחייב את הנתבעת ליליאנה סקע ליזיר מעיים לשלם לתובעת
חסן של 2,800 ש"נ (700 ש"נ - 3,500 ש"נ) בצוירף ריבית והפרשי הצמדה כחוק
מיום הגשת התביעה- 20.12.12 ועד התשלומים בפועל.

10

(ב) כמו כן, אני מחייב את הנתבעת הנ"ל לשלם לתובעת הוצאות משפט בסך
של 400 ש"נ בצוירף ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיחס ועד תשלום בפועל.

13

(ג) לפי שקבעתי לעיל, אני מחייבת לדוחות התביעה נגד הנתבעת: קארן טפל – ללא צו
להוצאות.

16

הוצאות להגosh בקשה רשות ערעור לבית המשפט המחווי תוך 15 ימים.

18

ניתן הימם 1.7.13 (כג' בתומו התשע"ג) בהיעדר הצדדים והמציאות ועביר העתק פסק הדין לכ"א
מחזדים.

21

22

23

ג. ברק, שופט (בדימוס)

25

26

27